

عنوان مقاله:

ارتباط شعر فارسی و معماری گذشته ایران (دوره اسلامی)

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسام محمدی - کارشناس ارشد عمران (عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی شمس گنبد)

سپیده قبادی - دانشجوی کارشناسی معماری موسسه آموزش عالی شمس

خلاصه مقاله:

عمر هنر در ایران به قدمت تاریخ است و معماری و شعر در ایران از کهن ترین هنرها می باشند. با توجه به نفوذ و مرزهای نامشخص علوم با یکدیگر بر آن شدیم تا تاثیر و ارتباط شعر پارسی و نوع معماری آرامش بخش گذشته ی ایران را بررسی کنیم. و در این مقاله به دلیل محدودیت زمانی تنها به بررسی معماری و شعر دوره اسلامی تاریخ گذشته ایران پرداختیم. هدف از این پژوهش آشکار ساختن تاثیر پذیری هنرهای گوناگون از یکدیگر و همچنین زمانه خویش بوده و در پی دستیابی به الگوهای تاثیر گذار بر پرورش معمارانی است که بتوانند با حفظ معماری اصیل ایرانی آرامش را با فضاهای جدید ادغام کرده و معماری آرامش بخشی را ارائه دهند. در نهایت به بررسی ارتباط این دو هنر با یکدیگر پرداخته و ضمن ارائه راهکارهایی برای دستیابی به آرامش گذشته در معماری، به این نتیجه دست می یابیم که معماران ایرانی از تاثیر اندیشه های عرفانی بی نصیب نبوده اند و می توان رد پای خداشناسی و عرفان را بر آرامش بناهای آنان به خوبی مشاهده کرد.

کلمات کلیدی:

معماری، شعر، آرامش، عرفان، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/281898>

